

بسمه تعالی

۱. قوانین و مقررات مخل در حوزه مجوزهای کسب و کار

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاف	پیشنهاده
قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۹۴/۴/۳۱	۱۸۶	صدور یا تجدید یا تمدید کارت بازرگانی و پروانه کسب یا کار اشخاص حقیقی یا حقوقی از طرف مراجع صلاحیت دار منوط به ارائه گواهی از اداره امور مالیاتی ذربط مبنی بر پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیاتی قطعی شده می باشد و در صورت عدم رعایت این حکم مسئولان امر نسبت به پرداخت مالیات های مزبور با مؤدی مسئولیت تضامنی خواهند داشت.	ضرورت اصلاح ماده (۱۸۶) قانون مالیاتهای مستقیم به دلیل ایجاد اخلاف در شروع یا ادامه کسب و کار وجود دارد، منوط بودن شروع و ادامه فعالیت به اخذ مجوز صحیح نمی باشد بلکه عدم امکان ادامه فعالیت بایستی منوط به ابلاغ سازمان مالیاتی به مراجع صلاحیت دار باشد. و همچنین می توان به جای مسئولیت تضامنی مراجع صدور مجوز امکان اخذ ضمانت نامه های آسانتر از فعالان اقتصادی هنگام صدور یا تجدید یا تمدید کارت بازرگانی یا پروانه کسب یا کار به اشخاص حقیقی و حقوقی را در نظر گرفت.	عدم صدور یا تجدید یا تمدید کارت بازرگانی و پروانه کسب یا کار اشخاص حقیقی یا حقوقی از طرف مراجع صلاحیت دار منوط به ارائه لیست بدهکاران مالیاتی از سوی سازمان مربوطه خواهد بود، در صورت عدم اجرای این حکم مسئولان امر نسبت به پرداخت مالیات های مزبور با مؤدی مسئولیت تضامنی خواهند داشت.
قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۹۴/۴/۳۱	تبصره ۱ ماده ۱۸۶	تبصره ۱- اعطای تسهیلات بانکی به اشخاص حقوقی و همچنین صاحبان مشاغل از طرف بانک ها و سایر مؤسسات اعتباری منوط به اخذ گواهی های زیر خواهد بود: ۱- گواهی پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیاتی قطعی شده ۲- گواهی اداره امور مالیاتی مربوط مبنی بر وصول نسخه ای از صورتهای مالی ارائه شده به بانک ها و سایر مؤسسات اعتباری. ضوابط اجرایی این تبصره توسط سازمان امور مالیاتی کشور و بانک مرکزی	لغو شیوه فعلی صدور گواهی تبصره ماده ۱۸۶ و اکتفا نمودن به اعلام عدم بدهی مودی از طرف اداره امور مالیاتی مربوط به بانک و الزام بانک ها برای ارائه قهرست کامل دریافت کنندگان تسهیلات هر سال تا پایان اردیبهشت سال بعد به ادارات کل مالیاتی محل پرداخت تسهیلات. تکلیف بانکها در خصوص اخذ استعلامهای متعدد قبل از اعطای تسهیلات از جمله تبصره ماده ۱۸۶ قانون مالیاتهای مستقیم ، تامین اجتماعی و شهرداری و... از عوامل بازدارنده در اعطای تسهیلات می باشد.	تبصره مذکور حذف یا به این صورت تغییر یابد که عدم اعطای تسهیلات بانکی به اشخاص حقوقی و همچنین صاحبان مشاغل از طرف بانک ها و سایر مؤسسات اعتباری منوط به قهرست بدهکاران مالیاتی در سیستم شود یا از سوی سازمان برای بانک ها لیست ارسال شود.

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاف	پیشنهاده
		جمهوری اسلامی ایران تعیین و ابلاغ خواهد شد.		
۳	قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴	ماده ۳۷: هنگام نقل و انتقال عین یا منافع موسسات و کارگاههای مشمول این قانون اعم از این که انتقال به صورت قطعی - شرطی - رهنی - صلح حقوق یا اجاره باشد و اعجاز این که انتقال به طور رسمی یا غیر رسمی انجام بگیرد انتقالگیرنده مکلف است گواهی سازمان را مبنی بر نداشتن بدهی معوق بابت حق بیمه و متفرعات آن از انتقال دهنده مطالبه نماید. دقتر اسناد رسمی مکلفند در موقع تنظیم سند از سازمان راجع به بدهی واگذارکننده استعلام نمایند در صورتی که سازمان ظرف ۱۵ روز از تاریخ ورود برگ استعلام به دقتر سازمان پاسخ به دقترخانه ندهد دقترخانه معامله را بدون مفاصاحساب ثبت خواهد کرد. در صورتی که بنا به اعلام سازمان واگذارکننده بدهی داشته باشد می تواند بپرداخت بدهی معامله را انجام دهد بدون این که پرداخت بدهی حق واگذارکننده را نسبت به اعتراض به تشخیص سازمان و رسیدگی بهمیزان حق بیمه ساقط کند. در صورت انجام معامله بدون ارائه گواهی مذکور انتقال دهنده و انتقال گیرنده برای پرداخت مطالبات از زمان دارای مسئولیت تضامنی خواهند بود. وزارتخانه ها و موسسات و شرکت های دولتی همچنین شهرداری ها و اتاق های اصناف و سایر مراجع ذیربط مکلفند در موقع تقاضای تجدید پروانه کسب یا هر نوع فعالیت دیگر مفاصاحساب پرداخت حق بیمه را از متقاضی مطالبه نمایند. در هر حال تجدید پروانه کسب موکول به ارائه مفاصاحساب پرداخت حق بیمه می باشد.	این ماده مبنای قانونی مجوزهای؛ " ارائه مفاصاحساب جهت صدور و تمدید کارت بازرگانی " و " گواهی مبنی بر نداشتن بدهی معوق بابت حق بیمه به دقتر اسناد رسمی " است. این دو مجوز با هدف دریافت مطالبات سازمان تامین اجتماعی از کارفرمایان صادر می شود و تامین کننده منافع سازمان است. در مواردی دیده شده است که سازمان تامین اجتماعی ادعاهای غیر واقعی یا اختلافی مطرح می کند و موجب می شود این مجوز را صادر نکند. در این شرایط کسب و کارها در این زمینه دچار مشکلاتی می شوند و حقوق آنان پایمال می شود. در این زمینه قانون هم چاره ای نیاندیشیده است که چنانچه سازمان ادعای نادرستی انجام دهد و متقاضی بابت آن نتواند کارت بازرگانی خود را دریافت و یا تمدید کند و باز این بابت زیانی مادی و یا معنوی به او تحمیل شود بتواند به آسانی از سازمان حق و خسارت وارد شده به خود را بگیرد. البته قدرت غیر متعارف سازمان نسبت به متقاضیان و حتی در مقایسه با بیمه های دیگر می تواند زیان دیده را نیز از شکایت منصرف کند. در بسیار از موارد نیز در صورت وجود چنین ادعاهایی، متقاضی واردار می شود با پرداخت سپرده هایی نزد سازمان تامین اجتماعی، بخشی از دارایی خود را به ناحق برای مدتی در اختیار سازمان قرار دهد و پس از اینکه روشن شد حق با متقاضی است، بی آنکه	وجود چنین مجوزهایی باعث می شود، دارندگان کسب و کارها بگویند از شغلیت بیشتر دور شوند. همچنین زمینه ساز گسترش فساد در سازمان تامین اجتماعی و همچنین دستگاه های صادر و تمدید کننده مجوز شود به منظور حذف این مجوز جهت اجتناب از اخلاف در فضای کسب و کار میتوان از اقدامات جایگزین جهت تسویه مطالبات استفاده نمود مثلا اخذ تضمین و وثیقه

	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاص	پیشنها د
				خسارتی به متقاضی پرداخت شود، تنها سپرده او نزد سازمان به او بازگردانده می‌شود. در اینجا نیز قانون به نفع سازمان است و متقاضی نمی‌تواند کاری از پیش ببرد که این مجوزها کسب و کار را به کندی دچار می‌کند و در میان سازمان های بیمه ای تنها اختصاص به سازمان تامین اجتماعی دارد و مغل رقابت کسب و کار است، که برای حذف این دو مجوز باید ماده ۳۷ قانون تامین اجتماعی حذف شود.	
۴	قانون دسترسی آزاد به شبکه حمل و نقل ریلی کشور مصوب سال ۱۳۸۴	ماده ۶ و ۹	ماده ۶ - تعرقه بهره برداری از شبکه ریلی کشور به منظور عبور یک یا چند واگن و یا یک قطار کامل (باری یا مسافری) بصورت باردار یا خالی از روی شبکه ریلی بر حسب وزن، ظرفیت و طول واگن، طول و ابعاد کالای بارگیری شده در واگنهای ویژه، مسیر حرکت، شرایط مسیر و دیگر عوامل مؤثر در این راستا و همچنین سرویسهای ارتباطی، به موجب آئین نامه‌ای خواهد بود که توسط هیأت مدیره راه آهن تهیه و با تصویب وزیر راه و ترابری لازم الاجراء است ماده ۹ - نرخ حمل و نقل ریلی بار متناسب با حمل و نقل جاده‌ای بصورت توافقی قی‌مابین صاحبان کالا و شرکتهای حمل و نقل ریلی تعیین و اجرا خواهد شد. بهای بلیط مسافرین توسط شرکتهای حمل و نقل ریلی در هر مسیر و بر حسب نوع و درجه واگن، قطار و خدماتی که ارائه میشود تعیین و پس از تأیید هیأت مدیره راه آهن به مرحله اجرا در می‌آید	این مواد مبنای قانونی صدور " مجوز نمایندگی فروش بلیت قطارهای مسافری " از منظر بخش خصوصی این گونه مجوزها زمینه ساز رانت های فراوانی است و همچنین با هدف تلاش در جهت فرهنگ سازی برای سرمایه گذاری بخش خصوصی و ایجاد فضای رقابتی در تضاد می باشد. با توجه به اینکه مجوز مذکور مستند به (قانون دسترسی آزاد به شبکه حمل و نقل ریلی کشور) می‌باشد اقدامات بعدی موقوف به اصلاح این قانون است.	در جهت افزایش کارایی و صرفه و صلاح اقتصادی شرکت راه آهن می تواند صدور " مجوز نمایندگی فروش بلیت قطارهای مسافری " را به شکل های بخش خصوصی واگذار کرده و خود نظارت کند. به عبارتی دولت کارکرد حاکمیتی داشته باشد نه تصدی گری، که خود این امر مستلزم ذکر تعاریف و مصادیق روشن و دقیقی از وظایف تصدی گری و حاکمیتی در قوانین است.

	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاص	پیشنهاد
۵	قانون حفاظت در برابر اشعه مصوب ۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی	ماده ۴ و تبصره ذیل آن	ماده ۴ - انجام هر گونه فعالیت در ارتباط با موارد مندرج در بندهای ۱، ۲، ۳، و ۴ از ماده ۳، غیر از موارد مستثنی به موجب آیین نامه های مربوطه مستلزم اخذ پروانه کسب از واحد ذیربط و پروانه اشتغال از واحد قانونی می باشد. تبصره - مجوز کار با اشعه در مورد مؤسسات پزشکی صرفاً برای متخصصین گروه پزشکی توسط کمیسیون مرکب از دو نفر متخصص امور حفاظت در برابر اشعه از واحد قانونی و دو نفر کارشناس از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مورد بررسی و تأیید قرار گرفته و از طرف واحد قانونی داده خواهد شد. صدور پروانه نهایی تأسیس واحد کار با اشعه از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود.	اول، سازمان انرژی اتمی در مراحل مختلف واردات تا استفاده از دستگاهها دارای پرتو دخالت و نظارت دارد و وجود چندین مرحله مجوز دهی از سوی یک سازمان امری غیر منطقی است، دوم سازمان انرژی اتمی در خصوص محل های شاغل به فعالیت پرتو درمانی میتواند ضوابط خود را اعلام نماید و نیازی به مجوز دهی نمی باشد، سوم سازمان انرژی اتمی به عنوان یکی از اعضای اصلی کمیسیون مستقر در وزارت بهداشت که اقدام به صدور مجوز برای این دسته از پزشکان می نماید حضور دارد، چهارم موازی کاری سازمان انرژی اتمی و وزارت بهداشت منجر به سردرگمی پزشکان شده است زیرا از یک طرف وزارت بهداشت ضوابط خود را اعمال می نماید و از سوی دیگر سازمان انرژی اتمی نیز ضوابط خود را اعمال می نماید که جمع این ضوابط با یکدیگر در مواردی غیر ممکن می باشد.	تبصره ماده ۴ قانون حفاظت در برابر اشعه مصوب ۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی، آیین نامه اجرائی قانون حفاظت در برابر اشعه مصوب ۱۳۶۹ هیئت وزیران و استانداردهای پایه حفاظت در برابر پرتوهای یونساز و ایمنی منابع پرتو چاپ ۱۳۸۴ و فصل اول قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۱۳۳۴ و اصلاحات ۱۳۶۷ مجلس شورای اسلامی به منظور دریافت مجوز کار در مراکز پرتو درمانی تهیه و تدوین شده است. با عنایت به وجود کمیسیون با عضویت سازمان انرژی اتمی پیشنهاد میگردد که تبصره مذکور اینگونه اصلاح گردد که لزومی به اخذ تاییدیه جداگانه از واحد قانونی نمی باشد و صدور پروانه نهایی تأسیس واحد کار با اشعه از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود.

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاص	پیشنهاد
۶	قانون استفاده از ماشین نقش تمبر مصوب ۱۳۴۶ مجلس شورا	ماده واحده	وزارت دارایی و وزارت پست و تلگراف و تلفن مجازند بر اساس آیین نامهای که به تصویب هیأت وزیران خواهند رسانید در مواردی که الصاق تمبر الزامی است و همچنین برای وصول قسمتی از عوائد دولتی که مقتضی بداند استفاده از ماشین نقش تمبر را مقرر دارند.	شرکت پست صرفاً از طریق اعطای اعتبار به دارندگان ماشین نقش تمبر بر وصول درآمدها نظارت نماید و صدور مجوز که منجر به ایجاد انحصار خواهد شد خودداری نماید
				استفاده از ماشینهای نقش تمبر مطابق استانداردهای اعلامی وزارت دارایی و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مجاز میباشد و دستگاههای نقش تمبر به میزان اعتبار دریافتی از شرکت پست امکان نقش تمبر خواهند داشت

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاص	پیشنهاد
۷ آیین نامه اجرایی استفاده از ماترین نقش تمبر مصوب هیات ۱۳۸۴ وزیران	ماده ۳	ماده ۳- وارد کننده ماترین نقش تمبر مکلف است قبل از اقدام به سفارش ماترینهای مذکور، پروتور و مشخصات قتی و ترجمه رسمی تایید شده آنها را به همراه تعهد مبنی بر رعایت مقررات این آیین نامه و دستورالعمل مربوط جهت مطالعه و تطبیق آن با مفاد مقررات مربوط به ماترینهای نقش تمبر برای کسب اجازه حسب مورد به وزارت امور اقتصادی و دارایی و یا شرکت تسلیم نماید.	بر این نکته تاکید می شود که شرکت پست صرفا بایستی ضوابط لازم را اعلام کند و از صدور مجوز که منجر به ایجاد انحصار خواهد شد خودداری نماید که این مورد نیز به دلیل وجود پشتوانه قانونی در مجوزها باقی مانده است که این مورد نیز به دلیل وجود پشتوانه آیین نامه مصوب هیات وزیران در مجوزها باقی مانده است	واردات ماترینهای نقش تمبر مطابق استانداردهای اعلامی وزارت دارایی و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مجاز میباشد

	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاص	پیشنهاده
۸	قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی	تبصره ۱ ماده ۹۶	تبصره ۱- ایجاد و ثبت نهادهای پولی و اعتباری از قبیل بانکها، مؤسسات اعتباری، تعاونیهای اعتبار، صندوقهای قرض الحسنه، صرافیها و شرکتهای واسپاری (لیزینگها) و همچنین ثبت تغییرات نهادهای مذکور فقط با اخذ مجوز از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران امکانپذیر است.	مجوز فعالیت لیزینگ یک مجوز غیر ضروری و مختل به نظر میرسد و علت اصلی آن نیز عدم وجود ریسک بالا در این دسته از فعالیت ها به دلیل تحویل کالا و اخذ ضمانت های لازم از سوی خریداران و فروشندگان میباشد، لیکن با توجه به اینکه مجوز مذکور مستند به قانون (تبصره ۱) ماده ۹۶ قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه) می باشد اقدامات بعدی موکول به اصلاح قانون است همچنین پیش بینی احکام دایمی در قوانین موقتی امری است که خود موجب اخلاص در دستورالعمل های بانک مرکزی و همچنین مانعی در نگاه سرمایه گذاران در خصوص ورود به این حوزه خواهد شد بیع نسبه یا اقساطی امری است که لزوم دخالت بانک مرکزی در آن میتواند محل مناقشه باشد	در صورت لزوم باقی ماندن چنین مجوز و نظارتی بدیهی است قانون مذکور (به دلیل موقت بودن آن) بایستی لغو و در قانون پولی و بانکی اصلاح گردد و در صورتی که امکان حذف اینگونه مداخله ها و نظارت های دولت وجود دارد مناسب است دستورالعملهای بانک مرکزی برای فعالین این حوزه لازم الاتباع باشد لیکن از حالت مجوزدهی به نظارت و شکایت ذینفعان تبدیل شود

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاص	پیشنهاد
اساسنامه سازمان توسعه تجارت مصوب هیات ۱۳۸۳ وزیران	بند ۳۱ ماده ۵	ماده ۵- وظایف سازمان عبارتست از سیاستگذاری، حمایت، پشتیبانی، برقراری تسهیلات و ایجاد زیرساختهای ضروری در امر توسعه تجارت و سایر موارد که به شرح زیر می باشد: ۳۱- سیاست گذاری درخصوص برگزاری نمایشگاههای بین المللی و داخلی در جهت توسعه صادرات غیرنفتی، تبادل دانش فنی و ارتقای کمی و کیفی محصولات داخلی و صدور مجوز برگزاری نمایشگاههای بین المللی و تخصصی و یا اختصاصی در داخل و سایر کشورها و ارائه خدمات و تسهیلات لازم در این زمینه	صدور مجوز برگزاری نمایشگاه در داخل کشور موجب شده است، اول فعالیت آزادانه در اینخصوص از فعالین کسب و کار سلب گردد، دوم متعجب به ایجاد مسئولیت برای دولت در اجرای چنین رخدادهایی شده است که اساسا نیاز به صدور مجوزهای دیگری دارد که این مجوز از قرائند قابل حذف می باشد. در خصوص مجوز برگزاری نمایشگاه در سایر کشورها نیز چون به لحاظ عملی چنین مداخله ای امکان ندارد و کشورهای مقصد متناسب با دیدگاههای حاکمیتی خود اقدام میکنند، این نظارت تبدیل به مشارکت اشخاص در نمایشگاههای بین المللی شده است که میتواند از طریق لیست افراد ممنوع یا تعیین شرایط برای شرکت اقدام گردد	۳۱- سیاست گذاری در خصوص برگزاری نمایشگاههای بین المللی و داخلی در جهت توسعه صادرات غیرنفتی، تبادل دانش فنی و ارتقای کمی و کیفی محصولات داخلی و اعلا م دستورالعمل های لازم در خصوص نحوه برگزاری نمایشگاههای داخلی و تعیین ضوابط ارائه خدمات و تسهیلات لازم در زمینه برگزاری نمایشگاهها در سایر کشورها

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاف	پیشنهاد
۱۰ قانون نظام جامع دامپروری کشور مصوب ۱۳۸۸ مجلس شورای اسلامی	ماده ۵	ماده ۵- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که مبادرت به فعالیت دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی می نمایند، موظف به اخذ موافقت اصولی، پروانه تأسیس، پروانه بهره برداری و پروانه بهداشتی بر اساس سیاست های وزارت جهاد کشاورزی و با نظارت وزارت مذکور می باشند تبصره ۱- به لحاظ اهمیت بهداشت دام در سلامت جامعه، سازمان دامپزشکی کشور موظف است مناطق آلوده به بیماری های واگیردار، قرنطینه ای و یا کانونهای بیماری را در پایان هر ماه مشخص و به وزارت جهاد کشاورزی اعلام نماید تبصره ۲- قراینده صدور موافقت اصولی، پروانه های تأسیس، بهره برداری و بهداشتی به ترتیب زیر می باشد: الف - سیاست ها، دستورالعمل ها و شیوه نامه صدور مجوزها و پروانه ها، توسط وزارت جهاد کشاورزی بر اساس مفاد این قانون در ابتدای هر سال اعلام می شود ب - سیاست های بهداشت دام و مجموعه دستورالعمل های ضروری در خصوص بیماری های دام و بیماری های مشترک دام و انسان و شیوه های مبارزه و جلوگیری از انتشار آن بر اساس مفاد قانون سازمان دامپزشکی کشور و این قانون در ابتدای هر سال توسط سازمان دامپزشکی کشور اعلام می شود ج - تقاضای موافقت اصولی توسط متقاضی در سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی ثبت و نسبت به تشکیل پرونده و انجام کارشناسی های اولیه توسط این سازمان اقدام می شود. حداکثر ظرف یک هفته پس از ثبت تقاضای متقاضی و تکمیل پرونده، متقاضی برای دریافت پروانه بهداشتی به سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن معرفی می گردد	وجود سه مرحله برای اخذ مجوز یک فعالیت امری غیر ضروری و زمانبر میباشد. به نظر میرسد وجود موافقت اصولی به عنوان یک مرحله ضرورتی نداشته است، چنانکه در تبصره ۲ ذیل ماده ۲۱ دستورالعمل اجرایی ماده ۵ قانون نظام جامع دامپروری ذکر شده است: تبصره ۲ صدور مراقبت اصولی هیچگونه حقی برای متقاضی ایجاد نخواهد کرد و لازم است در مجوز موافقت اصولی این موضوع توسط سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی درج گردد	عنوان موافقت اصولی از این ماده و تبصره های ذیل آن حذف گردد و کلیه مصوبات وزارت جهاد مطابق این تغییر بازنگری گردند.

عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلاف	پیشنهاد
		د - حداکثر یک ماه پس از معرفی و مراجعه متقاضی، پروانه بهداشتی توسط سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن صادر می شود، در صورت مخالفت مرجع مذکور با صدور پروانه بهداشتی، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود ه - حداکثر یک ماه پس از دریافت پروانه بهداشتی توسط متقاضی و ارائه آن، موافقت اصولی و یا پروانه های تأسیس و یا بهره برداری توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن صادر می شود، در صورتی که پس از گذشت یک ماه، مرجع صدور پروانه بهداشتی اقدام به اعلام نظر و یا صدور پروانه بهداشتی ننماید، صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری بالامانع بوده و مسئولیت عواقب بهداشتی ناشی از آن بر عهده سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می باشد در صورت مخالفت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن با صدور هر یک از مجوزها و یا پروانه های مذکور، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود و - تخلف از مفاد این قانون و یا عدم رعایت سیاست های حاکمیتی اعلام شده از سوی وزارت جهاد کشاورزی توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن و سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و واحدهای استانی و یا شهرستانی آن، جرم محسوب می شود، در این صورت وزارت جهاد کشاورزی موظف است مراتب را از طریق محاکم صالحه قضایی پیگیری نماید تبصره ۳- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که قبل از تصویب این قانون اقدام به ایجاد واحدهای دامداری صنعتی و نیمه صنعتی نموده و فاقد مجوزهای لازم می باشند، موظفند حداکثر ظرف دو سال پس از		

پیشنهاده	علت اخلاف	مفن ماده	ماده قانونی	عنوان قانون	
		تصویب این قانون، نسبت به اخذ مجوزها و پروانه های مندرج در این ماده اقدام نمایند. در غیر این صورت وزارت جهاد کشاورزی با هماهنگی دستگاه های قضایی و انتظامی، موظف است از ادامه فعالیت آنان جلوگیری به عمل آورد تبصره ۴- ساماندهی واحدهای دامداری روستایی، عشایری و غیرصنعتی بر اساس دستورالعملی خواهد بود که حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ می شود تبصره ۵- شیوه نامه تمدید و یا ابطال مجوزها و پروانه های موضوع این ماده ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می گردد			

پیشنهاد	علت اخلاص	متن ماده	ماده قانونی	عنوان قانون	
اسناد و مدارک تجاری تنظیم شده در خارج از کشور در صورت درخواست متقاضی توسط نمایندگیهای سیاسی و کنسولی و دفاتر حفاظت منافع جمهوری اسلامی ایران در محل تصدیق می گردد	در بسیاری از موارد نهادها و سازمانها دارای توافقنامه های بین المللی و دفاتر خارجی جهت شناسایی مدارک و اسناد می باشند. به عنوان مثال اتاق بازرگانی دارای دفاتر لازم جهت ارتباط با اتاقهای دیگر کشورها می باشد و نیازی به تایید وزارت خارجه برای این موضوع ندارد. به نظر می رسد اجبار دستگاهها و نهادها و همچنین اشخاص خصوصی به تصدیق نمایندگی های سیاسی و کنسولی امری مخل و صرفا در راستای ایجاد درآمد برای نمایندگی ها می باشد، لذا پیشنهاد می گردد اعتبار اسناد و مدارک تجاری منوط به تصدیق نمایندگی های سیاسی نباشد بلکه در صورت تقاضای متقاضی صورت گیرد اینگونه هزینه ها صرفا منجر به اتلاف وقت و افزایش هزینه های فعالین کسب و کار می گردد.	ماده ۷- اعتبار کلیه اسناد و مدارک تجاری تنظیم شده در خارج از کشور منوط به تصدیق نمایندگیهای سیاسی و کنسولی و دفاتر حفاظت منافع جمهوری اسلامی ایران در محل است.	ماده ۷	آیین نامه تعیین تعرفه خدمات کنسولی مصوب هیات ۱۳۸۶ وزیران	۱۱

۲. قوانین و مقررات مخل غیر از حوزه مجوزهای کسب و کار:

ردیف	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلال	پیشنهاد
۱	قانون محاسبات عمومی مصوب سال ۱۳۶۶	76	ماده ۷۶ - برای وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی (به استثناء بانکها و شرکتهای بیمه و مؤسسات اعتباری) و واحدهای تابعه آنها در مرکز و شهرستانها حسب مورد از طرف خزانه و یا نمایندگی خزانه در استانها در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا سایر بانکهای دولتی که از طرف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران نمایندگی داشته باشند، به تعداد مورد نیاز حسابهای بانکی برای پرداختهای مربوط افتتاح خواهد شد. استفاده از حسابهای منبور در مورد وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی با امضاء مشترک ذیحساب و یا مقام مجاز از طرف او و لااقل یک نفر دیگر از مقامات مسئول و مجاز دستگاه مربوط به معرفی خزانه و یا نمایندگی خزانه در استان به عمل خواهد آمد و کلیه پرداختهای دستگاههای نامبرده منحصراً از طریق حسابهای بانکی مذکور مجاز خواهد بود. استفاده از حسابهای بانکی شرکتهای دولتی با امضاء مشترک مقامات مذکور در اساسنامه آنها و ذیحساب	حذف قید "دولتی" برای بانک عامل جهت ایجاد امکان استفاده از ظرفیت بانکهای خصوصی با هماهنگی بانک مرکزی و خزانه داری کل کشور	با عنایت به توسعه بانکها و مؤسسات مالی غیر دولتی طی یک دهه گذشته می توان قید "دولتی" بودن بانکهای عامل را به "تحت نظارت و مجوز بانک مرکزی" بودن بانکها و مؤسسات مالی تبدیل نموده و در حوزه های تخصصی از ظرفیت بانکها و مؤسسات مالی متعلق به بخش های خصوصی و عمومی نیز در کنار بانکهای دولتی بهره برد. متقابلاً در قبال اعطای این امتیاز توسط دولت، بانکهای خصوصی نیز در امر بهبود محیط کسب و کار کشور، همکاری لازم را با دولت معمول نمایند.

ردیف	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلال	پیشنهاد
			شرکت یا مقام مجاز از طرف او ممکن خواهد بود.		
۲	قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۶۶	۶ و ۲۲	ماده ۶ - سازمان زمین شهری، شهرداریها، سازمان جنگلها و مراتع کشور و سایر وزارتخانهها و سازمانهای ذیربط موظفند زمین مورد نیاز برای احداث تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی را با معرفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به قیمت منطقه‌ای یا تمام شده به گونه‌ای که موجب تقلیل در آمدعمومی نشود به متقاضیان واگذار نمایند. بدیهی است اراضی مزبور صرفاً برای منظور فوق واگذار و قابل انتقال به غیر نمی‌باشد و هر گونه تغییر کاربری آن و یا عدم اجرای پروژه در مهلت مقرر موجب برگشت به مالکیت دولت خواهد شد و متقاضی که هیچگونه ادعایی را ندارد. ماده ۲۲ - به منظور تسریع در امر توسعه هتل ها و	ماده ۶ قانون توسعه صنعت ایرانگردی و جهانگردی مصوب ۱۳۷۰/۷/۷ با اصلاحات و ماده ۲۲ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ این دو ماده قانونی در امر واگذاری زمین مربوط به چگونگی قیمت گذاری ، با هم تناقض دارند	بہتر است جهت تشویق و جذب سرمایہ گذاران در مناطق کمتر توسعه یافته ، موضوع واگذاری زمین برای احداث تأسیسات گردشگری (اقامتگاه بین راهی) به قیمت منطقه ای محاسبہ شود .

ردیف	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلال	پیشنهاد
			اقامتگاهها و سایر تأسیسات گردشگری، با تقاضای سازمان میراث فرهنگی و گردشگری: ۱- سازمان ملی زمین و مسکن موظف است اراضی مورد نیاز را به قیمت کارشناسی به صورت اجاره به شرط تملیک پنج ساله در اختیار سرمایه گذاران قرار دهد. ۲- سازمان جنگلها و مراتع و آبخیزداری کشور و ادارات کل منابع طبیعی استانها و سازمان امور اراضی وزارت جهاد کشاورزی مکلفند اراضی مورد نیاز را به قیمت منطقه ای در اختیار سرمایه گذاران قرار دهند. ۳- تغییر کاربری اراضی برای استقرار هتل ها با پیشنهاد سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در کمیسیون ماده (۵) موضوع قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران به طور فوق العاده مورد بررسی و اقدام قرار خواهد گرفت. ۴- عوارض ناشی از تغییر کاربری و فروتن تراکم به اقساط پنج تا ده ساله از شروع بهره برداری توسط سرمایه گذاران به شهرداری مربوط پرداخت خواهد شد.		

ردیف	عنوان قانون	ماده قانونی	متن ماده	علت اخلال	پیشنهاد
۳	قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل و نوسازی صنایع کشور مصوب ۸۴۶/۱۰	ماده ۲۰	گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است صرفاً " با اخذ ضمانتنامه بانکی و یا بیمه نامه یا سایر اوراق بهادار به میزان دو برابر حقوق ورودی نسبت به ترخیص کالاهای وارداتی موقت (مواد اولیه صنعتی) اقدام کند. در مورد کالاهای واردات موقت ، تضمین های مذکور پس از صادرات مجدد کالاهای قابل استرداد است و در صورتی که کالاهای وارد شده به صورت موقت از کشور خارج نشود ضمانت نامه ها ضبط شده و به حساب درآمدهای دولت واریز می شود.	اصلاح ماده ۲۰ قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل و نوسازی صنایع کشور، در ماده مذکور میزان تضمین برای ورود موقت کالای متعلق به واحدهای تولیدی جهت پردازش و صادرات دو برابر تعیین شده که موجب کاهش نقدینگی واحدهای مربوطه خواهد شد در حالی که بر اساس قوانین قبلی میزان تضمین یک برابر حقوق ورودی بوده است و با ماده ۱۰ قانون امور گمرکی مغایرت دارد.	با توجه به اینکه از مشکلات اصلی تولیدکنندگان مشکل نقدینگی می باشد، در راستای تسهیل شرایط برای تولیدکنندگان، پیشنهاد میشود که ماده مذکور اصلاح شود